Salzburg (?), 2. Drittel 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8182
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

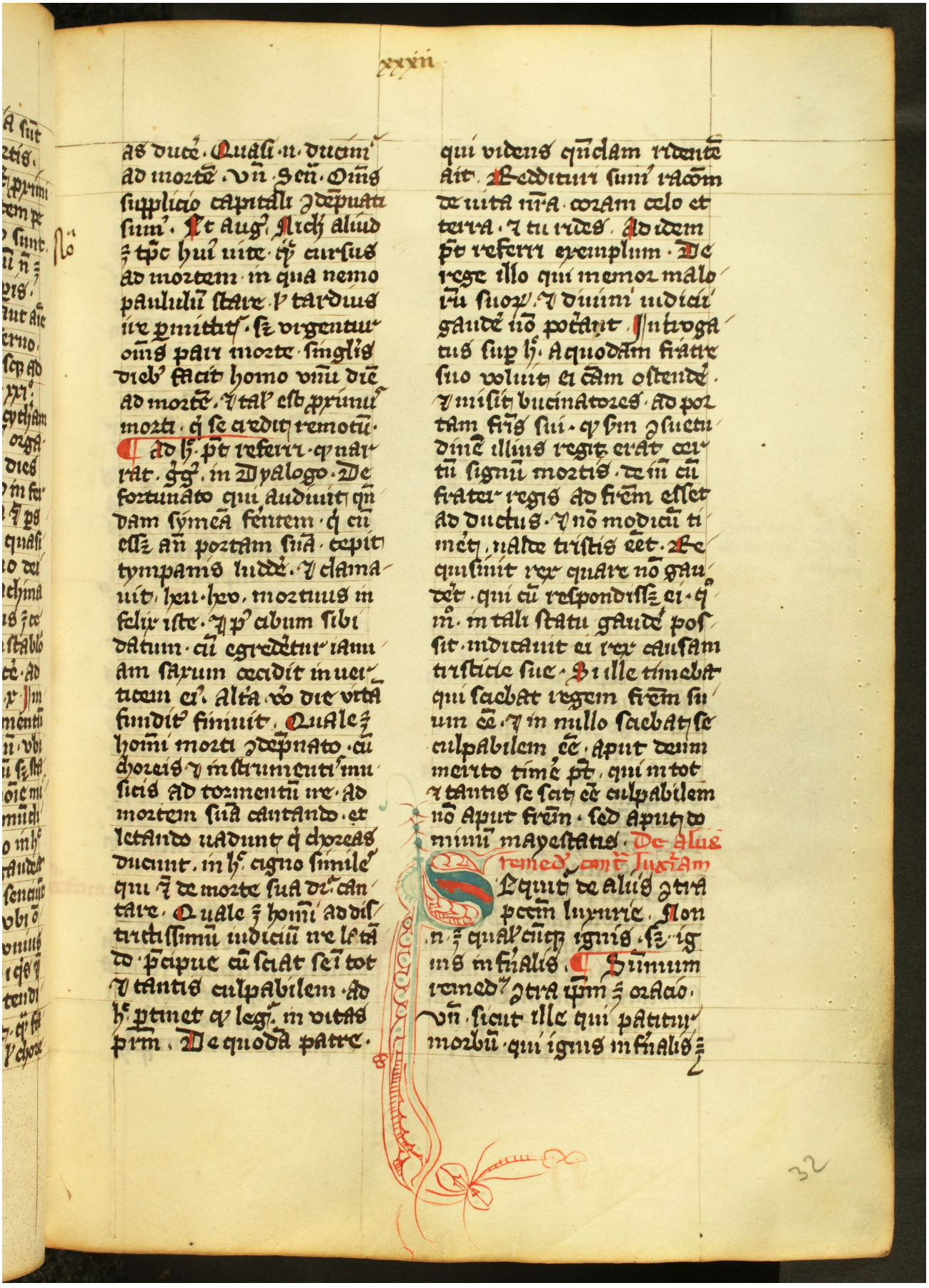

xxxii

as ducē. Quāli n. ducim
ad mortē. Vñ ꝙcñ. Oīns
supplicio capitali ꝺdēputa
sum. ¶ Et aug. Nich aliud
ē tpc huj uite ij cursus
ad mortem in qua nemo
paululū stare ꝑ tardius
ire ꝓmittit. sz vrgentur
oīns pari morte singlis
diēb fact homo vnū diē
ad mortē. ꝙ tal' esb primū
morta. q se credit remotū.
¶ Ad hᵒ. pt referri. q narr
rat. gg. in Dyalogo. De
fortunato qui audiuit qñ
dam symeā flentem. q cū
ess añ portam suā. tepit
tympanū ludē. ꝙ clama
uit. heu. heu. mortuus m
felix iste. ꝙ pᵖ olum sibi
datum. cū egrederet iam
am sarum cecidit in ueh
tem ei. alta vo die vtā
findit finiuit. Quale ē
homi morti ꝺdēpnato. cū
dolcis ꝙ instrumēti mu
sicis ad tormentū re. Ad
mortem suā cantando. et
letando uadunt q dolcas
ducunt. in hᵒ. cgno simile
qui ꝙ de morte sua dē can
tare. Quale ē homi ad dis
tinctissimū iudiciū re letā
do. pcipue cū sciat se tot
ꝙ tantis culpabilem. ad
hᵒ ptinet q legi. in vitis
prm. De quoda patre.
qui videns quēdam ridentē
ait. Reddituri sum racōm
de uita mea coram celo et
terra. ꝙ tu rides. Ad idem
ꝑ referri exemplum. De
rege illo qui memor malo
rū suoꝝ. ꝙ diuini iudicii
gaudē nō potant. Interroga
tus sup hᵒ. a quodam fratre
suo voluit ei eam ostendē.
ꝙ misit bucinatores. ad por
tam finis sui. q sin ꝺluctu
dimē illius regis erat au
diti signū mortis. de iñ cū
frater regis ad finem esset
ad ductus. ꝙ nō modicū ti
mēt. nalde tristis eet. Re
quisiit rex quare nō gau
deret. qui cū respondisset ei. q
mō. in tali statu gaudē pos
sit. indicauit ei rex causam
tristicie sue. Ille timebat
qui sedebat regem finem su
um cē. ꝙ in nullo sciebat se
culpabilem cē. aput deum
merito timē ꝑt. qui in tot
ꝙ tantis se sciat cē culpabilem
nō aput finem. sed aput de
minū maiestatis. De alia
remed' cont' luxuriam
Equit de aliis ꝺtra
pcm luxurie. Non
n ē qual' cinis ignis. sz ig
nis infinalis. ¶ Primum
remed' ꝺtra ipm ē oratio.
Vñ sicut ille qui patitur
morbū. qui ignis infinalis ē

32